भो विदूषक शृण्वृ एतद्, यो ऽयं प्रव्राट् त्वया कृतः,
महान् एतस्य वेतालः सिद्धो ऽभूत् सर्षपास् तथा । 177
ततो ऽस्य पृथ्वीराज्ये च वाञ्छा राजात्मजासु च
उदपद्यत, तेन अयम् एवं मूढो ऽद्य वञ्चितः । 178
तद् गृह्णाण एतदीयांस् त्वं सर्षपान् वीर, येन ते
इमाम् एकां निशाम् अद्य भविष्यत्य् अम्बरे गतिः । 179
इत्य् आकाशगता वाणी ज्ञातहर्षं जगाद तं,
अनुगृह्णन्ति हि प्रायो देवता अपि तादृशं । 180
ततो वस्त्राञ्चलात् तस्य स परिव्राजकस्य तान्
जग्राह सर्षपान् हस्ते ताम् अङ्के च नृपात्मजां । 181
यावच् च देवीभवनात् स तस्मान् निर्ययौ वहिः
उच्चचार पुनस् तावद् अन्या नभसि भारती । 182
इह एव देवीभवने मासस्य अन्ते पुनस् त्वया
आगन्तव्यं महावीर, विस्मर्तव्यम् इदं न ते । 183
तच् छ्रुत्वा स तथा इत्य् उक्त्वा सद्यो देवीप्रसादतः
उत्पपात नभो बिभ्रद् राजपुत्रीं विदूषकः । 184
गत्वा च गगणेन आशु स ताम् अन्तःपुरान्तरं
प्रविशयद् राजसुतां समाश्वस्ताम् उवाच च । 185
न मे भविष्यति प्रातर् गतिर् व्योम्नि, ततश् च मां
सर्वे द्रक्ष्यन्ति निर्यान्तं, तत् संप्रत्य् एव याम्य् अहं । 186

Digitized by Google